

НАСТЯ МУЗИЧЕНКО

СНИ
ДЛЯ
КАНАПИ

ІЛЮСТРАЦІЇ ОКСАНИ ДРАЧКОВСЬКОЇ

Від народження Мирось спав
на великому ліжку поруч із мамою
й татом.

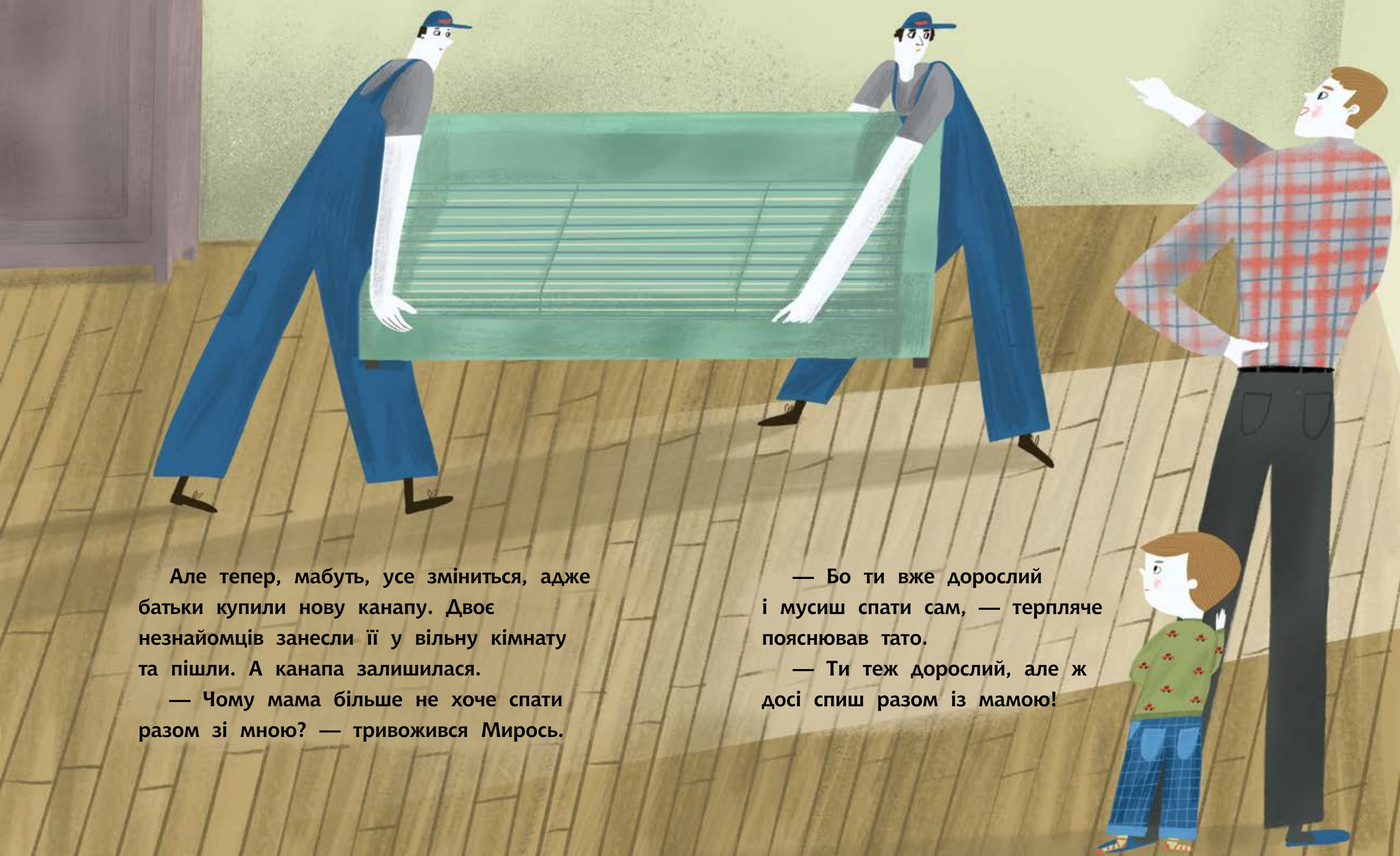
Коли він прокидався й не знаходив
поруч матусю, то одразу вирушав
на пошуки її обіймів.

Зазвичай Мирось знаходив їх на кухні, інколи — у ванній. Обійми огортали його ароматом кави або шампуню.

Найбільше малюкові подобалися кавові обійми. Тоді Мирось мостився мамі на коліна і розповідав їй свої кольорові сні.

Але тепер, мабуть, усе зміниться, адже батьки купили нову канапу. Двоє незнайомців занесли її у вільну кімнату та пішли. А канапа залишилася.

— Чому мама більше не хоче спати разом зі мною? — тривожився Мирось.

— Бо ти вже дорослий і мушиш спати сам, — терпляче пояснював тато.

— Ти теж дорослий, але ж досі спиш разом із мамою!

Щовечора хлопчик чекав, чи мама покличе його спати на нову канапу. Але мама не кликала.

Разом вони запалювали на вікні новорічні вогники, вибирали книжку та вмощувалися читати на велике ліжко.

Від мерехтіння гірлянд
Миросеві хвилювання та нічні
страхи миттю розвіювалися.
— Кольорових снів тобі, —
нашіптувала мама.

Якось Мирось запитав:
— Для чого нам канапа,
якщо на ній ніхто не спить?
— Поки що не спить.
Настане час, і канапа
сама вибере, чиї сни вона
дивитиметься щоночі, —
загадково відповіла мама.

Того ж дня родина поїхала на закупа до великого магазину. Зазвичай Мирось допомагав вибирати овочі, фрукти й корм для кота. Але цього разу батьки купували геть інше — ковдру, подушку, постіль і зоряний нічник. Від нічника кімнатою повільно кружляли зорі.

— Для кого всі ці речі? – дивувався малий.
— Це подарунки власникові нової канапи.
Вони йому незабаром знадобляться, —
радісно відказував тато.

«Хто ж він, цей загадковий власник?
Невже Нявчик? Але навіщо йому нічник?
Тато розповідав, що коти й так чудово
бачать у темряві».

Повернувшись із магазину,
Мирось узявся стежити
за Нявчиком.

Малював його, поки кіт спав на канапі.
Грався з ним мотузочкою. Майстрував
для нього схованку з нових коробок.

А після вечірнього читання змовницьки — щоб кіт не почув — Мирось прошепотів:

— Сьогодні я спатиму на канапі. Із Нявчиком. Хочу перевірити, чи сподобаються канапі його сні.

Мама у відповідь підморгнула, увімкнула зорі на стелі й тихенько вийшла з кімнати.

Зранку Мирось знайшов маму на кухні. На її колінах мружився кіт.

— Ма, Нявчик утік від мене вночі. Певно, канапі не сподобалися котячі сни.

— Просто твої сни їй сподобалися більше, — втішила мама.

— І мені також!

Кіт зіскочив на підлогу й сів біля мисочки з кормом.

Мирось пригорнувся до мами
в улюблені кавові обійми.

— Можна сьогодні я знову
спатиму на канапі? — схвильовано
запитав він.

— Звісно, любий! Канапа
тепер твоя.

— Мррррняу! — Нявчик
гордовито озирнувся й пішов
із кухні.

Але щовечора повертався
до Мирося дивитися кольорові
сни.

Літературно-художнє видання
Серія «Слухай серцем»
Настя Музиченко
СНИ ДЛЯ КАНАПИ

Для дошкільного та молодшого шкільного віку

Ілюстрації *Оксани Драчковської*
Головна редакторка серії *Тетяна Стус*
Провідна редакторка видавничих проєктів
«ВагаВookа» *Юлія Підмогильна*
Макет, верстка *Анни Соцької*
Технічне редагування *Олени Румянцевої*

З питань реалізації звертатися:
Харків, тел.: (057) 727-70-77;
e-mail: deti@ranok.com.ua

ДЛЯ ЧИТАННЯ ДОРΟΣЛИМИ ДІТЯМ

000000000. Підписано до друку 00.00.2019.
Формат 60×94/8. Папір крейдований.
Гарнітура Ubuntu. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 0,00.

ТОВ Видавництво «Ранок»,
вул. Кибальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5215 від 22.09.2016.

Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145;
e-mail: office@ranok.com.ua
Тел./факс: (057) 719-58-67.

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

